

عنوان مقاله:

تاثیر معماری طبیعت گرا (ارگانیک) بر انسان

محل انتشار:

دومین همایش ملی فرهنگ، گردشگری و هویت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عزیز محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه هنر و معماری، موسسه آموزش عالی اشراق، بجنورد، ایران

مرتضی اکبرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه هنر و معماری، موسسه آموزش عالی اشراق، بجنورد، ایران

نسیم مجیدی زنجانی - استادیار و مدرس گروه هنر و معماری، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

انسان در گذشته برای استراحت و دور بودن از فضاهای بی روح شهری به مکانهای سرسبز و دارای طبیعت بکر پناه برده تا روح خود را ارتقاء بخشد و برای ادامه زندگی علاوه بر رفع نیازهای جسمی، در تلاش برای برطرف ساختن نیازهای روانی خویش بوده است. طبیعت به عنوان بستر شکل گیری حیات موجودات در پاسخ گویی به رفع نیازهای فوق، همچون مادری است که فرزندی در بطن خویش می پرورد. اما با وجود خردسالی انسان در برابر شکل گیری محیط پیرامونش، با نبوغ سرشار و کنجکاوی روز افزون خود، دست به تخریب طبیعت زده است تا راه پیشرفت بگشاید، غافل از آنکه همواره در تقابل با محیط قرار گرفته است و با از بین رفتن نظم محیط، آرامش وجود خویش را که اساس سلامت جسم و جان می باشد از بین خواهد برد. ناگزیر در پی یافتن سلامت روانی به سوی مادر خویش باز می آید و نمود این بازگشت در فضای سکونت او، در معماری ارگانیک رخ می نماید؛ چرا که آسایش خویش را به تجربه گذشته در همسازی با طبیعت یافته است. در این مقاله که از نوع توصیفی-تحلیلی می باشد و جمع آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای است سعی بر آن شده تا علاوه بر بررسی های روانشناختی پیرامون تاثیر طبیعت بر سلامت روانی انسان ها، به تاثیر معماری طبیعت گرا بر انسان بپردازیم. نتایج حاصل نشان می دهد معماری ارگانیک علاوه بر اینکه در حفظ محیط زیست تاثیر دارد ساکنان آن نیز از سلامت روح و جسم بهره مند خواهند شد.

کلمات کلیدی:

انسان، طبیعت، معماری طبیعت گرا، ارگانیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/708675>

